

СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
E-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

(НЕ)СИГУРАН ВРАБАЦ У РУЦИ

• Фискални савет, ММФ и струка траже замрзавање плата у јавном сектору и пензија • Влада РС намерена да „ограничено увећа зараде“ (и пензије)

Након преговора одржаних у току и крајем августа између репрезентативних синдиката свих сектора образовања и Владе Републике Србије, коју су представљали тимови министарстава просвете (науке и технолошког развоја) и финансија (и привреде) и који нису довели до конкретног споразума, али су ипак појаснили стајалишта једне и друге стране, аутор овог текста је преговоре оценио у свом тексту „Од понуде која се не одбија до пунедне коју нико не може прихватити“, као благ напредак, с обзиром на садашње околности и са алузијом на преговоре из 2006. године, када је такође министар финансија био Млађан Динкић и преговоре данас. Нажалост, за ових 6 година многе су се ствари погоршале, „породична сребрнина“ је продата, па ни „државни ризничар“ није могао понудити нешто спектакуларно, јер је у државној каси затекао превелику и неочекивану буџетску рупу за коју засад нема решење, а да ли ће за годину дана, како планира, успети покрпати ту рупу, тек остаје да се види.

Елем, иако су неки синдикати „са гнушањем“ одбили 2% повећање зарада у октобру ове године и 2% у априлу наредне године, а неки из принципијелних разлога одбили да потпишу понуђени Протокол (јер је тада (бар на папиру) још увек (мало) важећи Закон о буџету за 2012. годину требао да обезбеди имагинарних 5-6%, односно онолико процената колика је инфлација у претходних 6 месеци), све је извесније да ће максимална повишица, ако је и буде, бити толико помињаних 2%. Наиме, Влада Републике Србије је почетком прошле недеље усвојила ребаланс буџета (исправно читај: Измене и допуне Закона о буџету Републике Србије за 2012. годину) и тај Закон по хитном поступку упутила у Народну Скупштину, уз сет од 11 пратећих финансијских закона, укључујући и измене и допуне Закона о буџетском систему, који треба да помогну „чувару државне ризнице“ да консолидује „тонући брод“ српских финансија, иако је и сам свестан да је једино што је могуће у овој години, а то је да спречи потонуће, а да тек наредни Закон о буџету за 2013. годину треба да јавни дуг доведе у раније договорене оквире (са 7,1% на 4,5%). Ово ће бити задатак за Министарство финансија, јер је тренутно јавни дуг одавно прешао прокламовану границу од 45% БДП и износи готово 60%, а буџетски дефицит тренутно је фантастичних 230 милијарди динара, којих нема, а и неће бити ускоро. Поређења ради, само да кажемо да 2% којих се неки гнушају кошта Владу која те паре нема нових око 16 милијарди РСД на годишњем нивоу. Ако се свему овоме дода мишљење које су протеклих дана (након што је Влада усвојила ребаланс) износили водећи српски економисти, Фискални савет, па и мисија ММФ-а која је боравила ових дана у нашој земљи и која није ни разговарала о евентуалном наставку сарадње са српском Владом, већ јој делила пацке због непоштовања раније утврђених фискалних правила и буџетских оквира, онда оно што је понуђено у ребалансу, односно у поменутом Закону о

изменама и допунама Закона о буџету за **2012.** годину, о коме је управо данас (уторак, **18.09.**) српски Парламент почео да расправља и није тако лоше како је могло бити (претпостављам да би између избора замрзавања плата или, не дај боже, смањења, свако нормалан пре одабрао **2%**).

Нажалост, развој ситуације прети да угрози и ово какво-такво повећање плата у јавном сектору и са њима, по принципу спојених судова, везаних пензија, јер фискална правила кажу и да би у случају даљег пада БДП могло доћи до непопуларне мере замрзавања плата, односно ограничавања плата и пензија. Плате у реалном сектору, да не помињемо, свима је добро знано, одавно су ниже од плата у јавном сектору и одавно су лимитиране, првенствено односом српских предузетника према својим запосленима.

Дакле, иако је извесно да ће Народна Скупштина, након расправе данас и наредних дана усвојити Закон о изменама и допунама Закона о буџету Републике Србије за **2012.** годину и претпостављамо кључни члан **6.** тог Закона, којим се мења ранији члан **8.** Закона о буџету за **2012.** годину, односно његов став **3.** који је говорио о платама јавних посленика и у којем се каже да ће „од плате за октобар **2012.** године основица за обрачун и исплату плата за државне службенике и намештенике, судије, јавне тужиоце и заменике јавних тужилаца, председнике и судије Уставног суда повећаће се за **2%**“ није баш у потпуности јасно да ли ће Влада и у наредном Закону због притисака ММФ-а, Фискалног савета и других унети исту одредницу у Закон о буџету за **2013.** годину који треба да дефинише повишицу за април **2013.** године и наравно, повишицу за октобар **2013.** године, када би све требало вратити у пређашње стање (само да не буде „не липши магаре до зелене траве“), што ипак отвара простор да у контексту оног понуђеног на Великогоспоинском састанку одржаном у Министарству финансија, буде потписан какав-такав Протокол, тим пре што би, уколико се повишице нађу у Протоколу, оне дале алиби државном ризничару да пред светским финансијским полицајцем – ММФ-ом брани зашто је, ипак, прихватио „ограничен раста зарада запослених у јавним службама“.

И овом приликом подсећамо да Влада Републике Србије, сем поменутих повећања зарада, гарантује (бар за извесно време) сигурност радног места, те исплату јубиларних награда и бонуса у виду новогодишње (светосавске) награде, те да ће у року од **3** године распоне плата, односно коефицијенте за обрачун и исплату плата вратити у однос који је био пре замрзавања плата **2008.** године (у основним и средњим школама и домовима ученика на **1:3**, а на универзитетском на **1:5**). Остаје да се још види шта ће бити са предлогом СрпС-а да се у Протоколу нађу и отпремнине за пензионисане просветаре, као и да се обезбеде средства за трошкове по одлукама судских пресуда. Међутим, познавајући како се синдикати понашају на преговорима, а поготову у моменту када нешто треба потписати, веома је могуће да ће предложени Протокол и предложена Уредба о коефицијентима претрпети (не)знатне измене, а можда чак и неће бити потписани. Сасвим смо сигурни да их један синдикат неће потписати, јер никада ништа и није потписао, чак ни онда када добије оно што је тражио. Ово није наградно питање, али имате право да једном погађате о ком се синдикату ради.

Предлог Протокола СрпС-а и Предлог измене и допуне Уредбе о коефицијентима можете преузети са наших сајтова.

Београд, **18.09.2012.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС